

De Rode Wapper

LINKSE SOCIALISTISCHE PARTIJ ANTWERPEN

DE COMMUNAUTAIRE CRISIS IN BELGIË

WELK ANTWOORD VAN DE ARBEIDERSBEWEGING?

Al vier jaar gaat politiek in België over BHV en de financieringswet. Op iedere rechtmatige vraag voor meer middelen, antwoordt de regering in lopende zaken: "dat valt buiten onze bevoegdheden". Dertig jaar besparingsbeleid heeft nochtans geleid tot onderfinanciering van alle infrastructuur, diensten en sociale uitgaven. De loonsverhogingen voor de werkende bevolking de komende twee jaar beperken tot 0,3%, kan de regering blijkbaar wel, en dat terwijl de winsten van de bel 20 bedrijven vorig jaar met meer dan 37% toenamen.

De Vlaamse regering doet niet anders. Sinds hun ontstaan hebben Vlaamse regeringen fors bespaard om Vlaanderen "schuldenvrij" te maken. Vlaamse werkenden en uitkeringstrekkers, jongeren, gepensioneerden en zorgbehoefigen hebben het gelag betaald. Nooit was er geld... tot KBC er nodig had. De nieuwe schulden worden door de regering Peeters misbruikt om nog maar eens te snoeien.

Resultaat: grotere klassen, containerscholen en onzekerheid of er voor iedereen wel plaats is. Mensen met een handicap moeten met familie en vrienden zelf maar spaarcenten afdokken voor de bouw van nieuwe instellingen. In de openbare diensten geen statuut en werkzekerheid, maar een opeenvolging van tijdelijke contracten en een barslecht pensioenstelsel.

Als Voka en Unizo pleiten voor staatshervorming, is het om nog harder te besparen. Niet zomaar noemt Bart De Wever Voka zijn "baas". Hij verheerlijkt uitgesproken tegenstanders van de "welvaartstaat". Toch stemmen de Vlamingen ook volgens de laatste peilingen massaal op NVA. Geef hen een kans, luidt de redenering, want alle in

het parlement vertegenwoordigde partijen verdedigen hetzelfde sociaaleconomische uitgangspunt: "als de winsten goed zitten, zal het met iedereen goed gaan".

STAATSHERVORMING: OM SOCIALE VOORZIENINGEN TE VERBETEREN OF AF TE BREKEN?

Ruzie over welk niveau welke middelen moet krijgen, gaat feitelijk over de vraag of er moet bespaard worden op sociale zekerheid en nationale openbare diensten (het federale niveau) of op onderwijs en personenzorg (het regionale niveau). Geen enkele politicus is bereid de middelen bij het patronaat en de rijken te zoeken. Geen woord over de massale transfers van de hele bevolking naar de grote bedrijven, de banken en de rijken, wel veel gebrul over de transfers van Vlaanderen naar Wallonië en Brussel. Als allen toch hetzelfde brullen, dan wordt er gestemd voor diegene die dat het luidst doet. Onderzoek toont nochtans aan dat die "transfers" in België niet groter zijn dan in gelijk welke andere staat.

Dat de Vlaamse bevolking in het verleden veel te lijden had onder de heerschappij van de toen nog Franssprekende burgerij, ongeacht of die in Vlaanderen, Wallonië of Brussel woonde, lijdt geen twijfel. De Franstalige arbeider is daar niet verantwoordelijk voor. Revanchisme tegenover hem is misplaatst. Democratische rechten voor alle minderheden in alle samenstellende delen van dit land zijn nodig om uit de situatie van wederzijds gepest te raken.

LSP wil dat de basisbehoeften van de werkende bevolking en de armen worden gegarandeerd door toename van de lonen en de uitkeringen, door gratis en kwaliteitsvolle openbare diensten, door voldoende sociale huisvesting. Noch op federaal, noch op regio-

naal niveau kunnen we daarvoor rekenen op een systeem gebaseerd op winstbejag. Om dat te bereiken is geen staatshervorming nodig, zeker niet als die bedoeld is om de arbeiders te verdelen en nog harder te saneren, maar een systeemverandering. Enkel binnen een socialistisch België (of federatie van socialistische onafhankelijke regio's) kunnen we het met elkaar eens worden over hoe de middelen best onder elkaar worden verdeeld zonder dat we met zijn allen verarmen.

Op woensdag 4 mei organiseren we een meeting met met een Nederlandstalige en een Franstalige spreker van LSP en een vakbondsafgevaardigde voor het ABVV in de Antwerpse petrochemie. Discussieer met ons mee over hoe we met de arbeidersbeweging een antwoord kunnen formuleren op de communautaire verdeeldheid!

**MEETING WOENSDAG
4 MEI – 19U30**

De communautaire crisis in België – Welk antwoord van de arbeidersbeweging?

Sprekers: Anja Deschoemaker (LSP), Nicolas Croes (LSP in Wallonië) en een vakbondsafgevaardigde van het ABVV in de Antwerpse petrochemie

Café Multatuli, Lange Vlierstraat 9 (zijstraat Nationalestraat)

**CONTACTEER ONS VOOR MEER INFO: 0472/87.05.88
OF MAIL NAAR INFO.ANTWERPEN@SOCIALISME.BE
WEBSITE: WWW.SOCIALISME.BE**

LSP
Linkse Socialistische Partij

1 MEI- STOET

SLUIT AAN BIJ DE DELEGATIE "JONGEREN IN STRIJD VOOR WERK!"

Vandaag worden we in België geconfronteerd met een jongerenwerkloosheid die oploopt tot 25%. In grootsteden als Antwerpen ligt dat cijfer zelfs nog hoger. Jongeren die wel aan werk geraken moeten het stellen met slechte jobs en inferieure contracten: "jobhoppen", waarbij je van het ene flexibele interimcontract naar het andere doorverwezen wordt, is de norm geworden. Voor een hele generatie lijken werkzekerheid en de mogelijkheid om een toekomst op te bouwen definitief tot het verleden te behoren.

Werkgevers en politici zijn het er allemaal roerend over eens: het zijn de werkende en werkloze mensen die zullen moeten opdraaien voor een economische crisis die ze niet veroorzaakt hebben. Om dat te realiseren worden over de hele wereld gigantische besparingsplannen aangekondigd en in de praktijk gebracht; het verzet daartegen komt nu ook meer en meer op gang. Bij die besparingsplannen zijn jongeren één van de lagen in de samenleving die het hardst getroffen zullen worden.

TOT 40% WERKLOOSHEID

Nu al is de werkloosheid onder jongeren het grootst en stijgt ze nog steeds verder. In bepaalde wijken in Antwerpen (Antwerpen-Noord, Seefhoek) bereikt die werkloosheid een hemeltergende 40%. Het stadsbestuur klaagt over groeiende overlast in die wijken en heeft daarom een repressieve maatregel ingesteld: alle cafés moeten er sinds kort om 1u dicht. Daarbij kunnen ernstige vragen gesteld worden. Denkt het stadsbestuur soms dat jongeren geen overlast meer veroorzaken als

hun ontspanningsmogelijkheden beperkt worden?

Wij denken eerder dat overlast beperkt kan worden door jongeren te voorzien van een vaste job en een toekomstperspectief. Daarover kan voor de politici echter geen sprake zijn: via afdankingen, ontslagen en werkloosheid moeten en zullen de jongeren opdraaien voor de crisis waarmee de bankiers en werkgevers hen hebben opgezadeld.

COMMUNAUTAIR ROOKGORDIJN

Ondanks het feit dat onze politici langs communautaire lijn verdeeld zijn en proberen de aandacht op die manier van de reële problematiek af te leiden, is er een overdonderende eensgezindheid wat betreft de 'oplossingen' voor de sociale en economische problemen: zowel N-VA als PS staan klaar met de hakbijl om onze verworvenheden te vernietigen.

Zo wordt de afschaffing van het brugpensioen en de algemene achteruitgang van ons pensioenstelsel nu al voorbereid. Terwijl jongeren doelloos op straat hangen zonder enig toekomstperspectief worden ouderen gedwongen zich sneller en sneller dood te werken. Dat is niet het enige slechte nieuws voor diegenen die geen kans op werk krijgen: de N-VA wil ook de werkloosheidsuitkeringen in de tijd beperken zodat de staatskas zelfs niet moet aangegrepen worden om de slachtoffers van de crisis een bestaansminimum te verzekeren.

VERZET ORGANISEREN

De Linkse Socialistische Partij vindt een dergelijke

neoliberale logica compleet onaanvaardbaar. We denken dat we ons niet tegen elkaar mogen laten opzetten (Vlamingen tegen Walen, ouderen tegen jongeren) en dat we de strijd voor degelijke jobs en een degelijke levensstandaard verenigd moeten voeren. Wij hebben deze crisis allemaal niet veroorzaakt en geen van ons zal de prijs ervan betalen!

Daarom voeren we ook campagnes zoals "Jongeren in Strijd voor Werk", waarin we iedereen willen verenigen die mee wil vechten tegen de werkloosheid die het kapitalisme voor ons in petto heeft, en voor een samenleving waarin we ook jongeren de kansen bieden die ze verdienen: een socialistische samenleving.

Op de 1 mei stoet in Antwerpen organiseren we net als vorig jaar een strijdbare delegatie met de campagne "Jongeren in Strijd voor Werk". Sluit je aan bij onze delegatie!

**ZONDAG 1 MEI
2011, 10U30,
BOLIVARPLAATS,
ANTWERPEN**

(NIEUW JUSTITIEPALEIS)

**1-mei stoet - Sluit
aan bij de delegatie
"Jongeren in Strijd
voor Werk!"**